

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหาความรับผิดชอบของผู้จ้างงาน: ศึกษากรณีข้อตกลง
ยกเว้นมาตรา 733 ประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์กับกฎหมายข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
ชื่อผู้เขียน : นางสาวรพีพร วนาสัตย์
ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา : 2543

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ตันศิริ ประธานกรรมการ
2. ดร. จิรนิติ หะวานนท์

เนื่องจากปัจจุบันการประกอบอาชีพทางธุรกิจมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทาง
สังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย สิ่งที่สำคัญในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพื่อ
ใช้ในการประกอบธุรกิจมีส่วนสัมพันธ์ต่อการให้หลักประกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ
จ้างงานทรัพย์สินเป็นหลักประกันการชำระหนี้แก่ผู้ให้กู้ ซึ่งปัจจุบันมีปัญหากฎหมายเกิด
ขึ้นแก่ผู้จ้างงานที่เป็นบุคคลที่สามคือ เมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ย่อมมีผลกระทบ
กระเทือนไปถึงความรับผิดชอบของผู้จ้างงานด้วย ซึ่งหลักกฎหมายจ้างงานมีว่า ผู้จ้างงานรับ-
ผิดเพียงทรัพย์สินที่นำมาจ้างงานเป็นประกันเท่านั้น แต่ในทางความเป็นจริงผู้จ้างงานกลับ
ต้องรับผิดชอบมากกว่าหลักกฎหมายดังกล่าวอย่างไม่เป็นธรรม การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาถึงความรับผิดชอบที่แท้จริงในการชำระหนี้ของผู้จ้างงาน โดยมุ่งเน้นศึกษา
ถึงทฤษฎีอันเป็นรากฐานของหลักกฎหมายในเรื่องจ้างงาน สาเหตุที่ทำให้ผู้จ้างงานตกเป็น
ฝ่ายเสียเปรียบให้ต้องรับผิดชอบอย่างไม่ได้รับความเป็นธรรมตามที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ปัญหาของการทำสัญญาจ้างงานที่เกี่ยวข้องกับหลักกฎหมายเรื่อง
นิติกรรมสัญญา ที่ยึดหลักเสรีภาพในการทำสัญญาอันอยู่บนพื้นฐานว่า ทุกคนมีอำนาจ

การเจรจาต่อรองที่เท่าเทียมกัน กลับไม่ได้รับการนำมาปฏิบัติต่อผู้จ้างเอง เนื่องจากการทำสัญญาจ้างเองเป็นลักษณะของสัญญาสำเร็จรูป ทำให้ผู้จ้างเองตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบในฐานะที่เป็นคู่สัญญาที่มีความแตกต่างในทางเศรษฐกิจ การวิจัยนี้ได้เสนอว่า

1. ควรปรับปรุงบทบัญญัติมาตรา 733 ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้จ้างเองให้ชัดเจน เพื่อให้เป็นไปตามหลักที่แท้จริงของกฎหมายจ้างเอง

2. เพื่อช่วยเหลือให้ผู้จ้างเองได้รับความเป็นธรรมในระหว่างที่ยังไม่มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ควรอาศัยบทบัญญัติของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันคือพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 มาปรับใช้ตามกรณี